

tendens, og at opsparingen gennem livsforsikring er stærkt udbredt i alle befolkningslag, således at livsforsikring med god ret kan betegnes som en af de mest foretrukne opsparingsformer for den jævne mand.

Fra alle sider synes der nu at være enighed om den afgørende betydning, der må tillægges opsparingen i de kommende år, ikke mindst under hensyn til produktionsapparatets opbygning, når de store fødselsårgange i de kommende år skal indtræde i produktionen. Det vil under disse forhold forekomme komiteen farligt og inkonsekvent gennem kapitalvindingsskatten at rette et alvorligt slag mod opsparingen gennem livsforsikring, og man må indtrængende advare imod følgerne heraf.

Specielt skal fremhæves, at bestemmelsen i lovforslagets § 129, stk. 1, 11), i høj grad vil vanskeliggøre de nuværende firmapensionsordninger på kapitalbasis.

Med hensyn til den foreslåede kapitalvindingsskats irrationelle karakter på specielt livsforsikringsområdet skal anføres, at den renteindtægt, man ønsker at ramme, indgår på højst forskellig måde i den definerede „kapitalvinding“, alt efter forsikringsarten, og at to livsforsikringer, hvori der indgår samme renteindtægt, kan have højst forskelligt risikomæssigt grundlag, således at „kapitalvindingen“ bliver helt forskellig.

Kapitalvindingsskatten vil i særlig grad ramme livsforsikringer med lang varighed, hvorimod kortvarige forsikringer normalt ikke vil blive ramt. Livsforsikringsselskaberne har igennem en lang periode drevet en energisk propaganda overfor det forsikringsøgende publikum for at overbevise dette om, at langvarige livsforsikringer med udbetaling i en sen alder er mest hensigtsmæssige, og denne propaganda er først og fremmest drevet af sociale grunde, fordi de langvarige forsikringer giver en større og mere effektiv forsikringsbeskyttelse. Disse bestræbelser vil blive direkte modvirket ved indførelsen af den foreslåede kapitalvindingsskat, idet publikum vil se deres fordel ved at tegne livsforsikringer med kortest mulig løbetid for derved at formindske kapitalvindingsskatten.

Endelig skal der anføres, at kapitalvindingsskatten vil medføre et meget betydeligt administrationsarbejde både for lig-

ningsmyndigheder og for forsikringsselskaber. Beregningen af og kontrollen med kapitalvindingsskatten skal jo ikke blot udføres i de talrige tilfælde, hvor skatten skal betales, men også i de måske endnu hyppigere tilfælde, hvor kapitalvindingen ikke overstiger 1 000 kr. I denne forbindelse kan nævnes, at antallet af kapitalforsikringspolicer, der ophørte på grund af genkøb eller udløb, ifølge forsikringsrådets beretning for året 1952 udgjorde 90 390. En effektiv kontrol i et så stort antal tilfælde vil selvsagt blive særdeles kostbar, og udgifterne dertil kan muligvis komme til at stå i et misforhold til skattens provenu.

Skattemæssig ligestilling af renteforsikringer og kapitalforsikringer vil i tilstrækkelig grad kunne opnås, uden at sidstnævnte inddrages under en kapitalvindingsskat, ved at gøre udbetalinger på renteforsikringer delvis indkomstskattefrie.

Drejer det sig om en forsikring erhvervet alene mod bidrag fra pågældende arbejdsgiver, vil skattemæssig ligestilling opnås ved i de første 15 år, efter at renteforsikringen er blevet virksom, at indrømme et skattefrit fradrag i den årlige udbetaling (pension) svarende til $\frac{1}{15}$ af udbetalingens (pensionens) kapitalværdi på det tidspunkt, den blev virksom; dette skattefrie fradrag over 15 år kan omsættes til et livsvarigt skattefrit fradrag på 60 pct. af udbetalingerne (pensionerne) svarende til, at kun den del af pensionen, der er rente, indkomstbeskattes. Ligestilling forudsætter endvidere, at bonus på renteforsikringer udbetalt til de forsikrede ikke indkomstbeskattes, og at det samme gælder tilbagekøbsværdien, hvis en renteforsikring ophæves.

Drejer det sig om en forsikring erhvervet alene ved forsikredes bidrag, vil skattemæssig ligestilling stort set kunne opnås ved at indrømme et skattefrit fradrag i den årlige rente (pension). Et sådant skattefrit fradrag i udbetalinger på renteforsikringer erhvervet alene for bidrag fra de forsikrede forudsætter, at gennemsnitlig 300 kr. af forsikredes årlige præmie ville være fradragberettiget, hvis der i stedet for renteforsikring var blevet tegnet kapitalforsikring; en 35-årig mand vil for 300 kr. årlig præmie kunne erhverve en almindelig familiepensionsforsikring på ca. 1 000 kr. årlig pension.